

tror indtræffer en enkelt Gang i hvert Aarhundrede, nemlig, at Spen lægges til, saaledes at det, der ellers er Vand, i Virkelighed bliver fast Land. Men det er dog ikke værdt at bygge en Forvarsplan paa et saadant Undtagelsestilfælde. Ellers siger jeg, at vi maa være belavede paa, at Landet ved en pludselig udbrydende Krig ligesom bliver skaarat midt over af den fjendtlige Flaade. Vi maa derfor være belavede paa ikke at have de Tropper, som ere nødvendige til at forsvare den kjøbenhavnske Fæstning. Men naar det er Tilfældet, maa jeg saa spørge, om det da ikke er rigtigere at organisere et Forvar paa Fyen og i Sylland? Det er det, som ikke sfer ved dette Forslag. Her er ikke engang Noget som Bornholms Bæbning. Man er jo enig om, at vi ikke kunne faae Bornholmerne herover, og derfor skal Bornholm have sin egen Bæbning. Men Konsekventen deraf vilde jo være, at Fyen faar sin egen Bæbning og Sylland sin. Jeg beder det ærebe Udvalg, der vil faae dette Forslag til videre Behandling, om ikke at gaa videre, før det faar aldeles tilfredsstillende Sikkerhed for, at det virkelig er muligt i de allerflest Tilfælde at faae tilstrækkeligt Mandskab fra Sylland og Fyen over til den Opgave, der skal løses paa Sjælland ved det befæstede Kjøbenhavn. Thi ellers maa vi meget hellere forlade dette System eller rettere blive ved det System, vi staa paa i dette Dieblif.

Jeg skal nu komme nærmere ind paa, hvad der blev ytret af det ærebe Medlem fra Storeheddinge (Scavenius); men, inden jeg kommer til det, skal jeg talke det ærebe Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) for hans Foredrag med Hensyn til Kjøbenhavn. Han sammenlignede Kjøbenhavns Skæbne, naar det var en By, der blev forsvaret, og naar det var en By, der ikke blev forsvaret. Jeg giver det ærebe Medlem fra Randers Ret i, at, hvor der ligger Soldater i en By, udsætter den sig for at blive bombarderet; men det er heller ikke min Mening, at Forsvaret for Kjøbenhavn skulde ske umiddelbart, direkte paa den Maade, at, man ligesom traf Soldater ind i Kjøbenhavn. Jeg tror, at Kjøbenhavn skal forsvares paa en lignende Maade, som f. Ex. Berlin. Berlin bliver ikke direkte forsvaret, men der ligger Fæstninger i længere Afstand der omkring, og det er dem, der skulle tage Stødet af for Berlin. (Kloved: Lad os da faae dem!) Det ærebe Medlem for Bornholm bliver strax glad, naar jeg taler om Fæstninger. Det har nu Lybsland Naad til, vi maa nøies med Mindre af finansielle Grunde, vi maa nøies med det levende Bæen og de feltfortifikatoriske Bærker, som man naturligvis altid kaster op, hvor der er Leilighed dertil. Men det er ikke min Mening, at den Hær, som kommer til at forsvare Sjælland, efter at Fjenden har gjort Landgang, og som naturligvis søger at holde sig saa længe som muligt

i den sidste Linie, der kan dække Kjøbenhavn, nemlig det smalle Terrainaffnit mellem det inderste af Rjøgebugt og Roskilde Fjord, det er ikke min Mening, at den Hærsdeling saa skal gaa ind i Kjøbenhavn, thi da er ganske rigtig det Yderste naaet, saa ere vi færdige, saa er det kun et Spørgsmaal, hvornaar Kjøbenhavn skal falde for Hungersnøden. Thi Kjøbenhavn kan indesluttet fuldstændig baade tillands og tilvands, og det er den Mislighed, der er ved Kjøbenhavns Befæstning. Nei, det er min Overbevisning — og deri er jeg enig med mange Sagkundige, hvis Høft man nu ikke hører mere, men som nok ville komme frem, naar det nye System bliver dødsdømt, som jeg haaber, det skal blive — at man i saa Fald, istedetfor at trække Tropper ind i Kjøbenhavn, skal trække sig tilbage mod Nord og gjøre Modstand Skridt for Skridt. Der er i det ubemærkede gjenemfskaarne Terrain, der findes i Nordsjælland, ikke saa Stillinger, ved hvilke man vil kunne opholde Fjenden, og jeg skal nævne som nogle af de sidste dem, der have Esrom Sø til Centrum og Gurre Sø til Centrum. Derved føres ganske naturligt Forsvaret op til den smalleste Del af Drefund. Fjenden besætter naturligvis Kjøbenhavn, det er umidlertid en Ulykke, som mange store Stæder have været udsatte for, men Danmark behøver ikke at være faldet, fordi Kjøbenhavn er i Fjendevold. Vi føre naturligvis med os, hvad der er nødvendigt baade tillands og tilvands. (Xvermoes: Men naar Fjenden nu gjør Landgang paa Nordfiden!). Naturligvis ere de Punkter, som vi først og fremmest skulle værge mod Landgang, det Terrainaffnit, hvorpaa Kjøbenhavn ligger; men det er ogsaa det Affnit, hvorpaa vi længst kunne værne vor Kystlinie, det er langt mindre saarbart end den øvrige Kyst, langt lettere at forsvare, især naar man bliver opmærksom paa, at et Landgangsforføj, hvis det overhovedet finder Sted, vil sfer der. Jeg kommer nu til Kjøbenhavns Søforvar, og der vilde det ikke være vanstelig at forsvare Kjøbenhavn ligeledes indirekte, dersom vi vare sikke paa altid at staa i et godt Forhold til vore Naboer paa den anden Side Sundet. Thi naar vi havde et Forbund med de to andre nordiske Riger, behøvede vi ikke Andet end at forsvare de smalle Indgange til Drefund, og da mødes det sidste Forvar tillands og tilføs oppe ved Helsingør og mod Syd ved Drogden og Klinterebden. Men nu er Spørgsmaalet altsaa dette: Vår vi vente i den nærmeste Fremtid at faae et nordist Forvarsforbund istand? Det er Noget, man kan være meget mistrøstig overfor, naar man ser, hvorledes denne Sag hidtil er bleven fremmet og drøftet. Der er maaste ikke stor Tilbæilighed i denne Henseende fra de andre Rigers Side; men jeg tror, det er en Sag, som vil kunne løses hurtigere og lettere, naar den sættes i Forbindelse med en anden Sag, som er nævnt af det ærebe Medlem fra Storeheddinge (Scavenius). Det er Spørgsmaalet om Neutra-